

na przyjmowanie w złotych w kraju od krajowców dewizowych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej należności za ubezpieczenie towarów i mienia w transporcie zagranicznym.

§ 3. 1. Zezwala się Państwowemu Zakładowi Ubezpieczeń na przyjmowanie w złotych w kraju od cudzoziemców dewizowych należności za ubezpieczenie towarów i mienia w transporcie zagranicznym pod warunkiem:

- 1) przedłożenia mu oryginalnych imiennych pokwitowań, rachunków lub zaświadczeń Narodowego Banku Polskiego lub innych banków i instytucji posiadających uprawnienia dewizowe, stwierdzających fakt odprzedaży dewiz lub pieniędzy zagranicznych krajów, z którymi Polska nie rozlicza się w clearingu, na równowartość w złotych wystarczającą co najmniej na całkowite pokrycie należności,
- 2) odnotowania przez Państwowy Zakład Ubezpieczeń w sposób trwały i wyraźny na pokwitowaniach itp. dowodach odprzedaży kwoty w złotych przyjętej na zapłatę.

2. Należności za ubezpieczenie towarów i mienia w transporcie zagranicznym mogą być przyjmowane również czekami oznaczonymi literą B, wystawionymi na Narodowy Bank Pol-

ski lub inny bank posiadający uprawnienia dewizowe, płatnymi w ciężar rachunków zagranicznych wolnych.

§ 4. 1. Składki za ubezpieczenie na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej towarów w transporcie zagranicznym, ustalane w walutach zagranicznych, powinny być przeliczane przez Państwowy Zakład Ubezpieczeń na złote według kursu podstawowego, ogłoszonego w obowiązującej tabeli kursowej.

2. Zezwala się Państwowemu Zakładowi Ubezpieczeń na przyjmowanie w złotych w kraju od jednostek gospodarki uspołecznionej należności za ubezpieczenie towarów w transporcie zagranicznym.

§ 5. Przyjmowanie w złotych należności za ubezpieczenie towarów i mienia w transporcie zagranicznym w przypadkach lub na warunkach innych niż wymienione w niniejszym zarządzeniu wymaga zezwolenia Narodowego Banku Polskiego.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 11 lutego 1957 r.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

104

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW KOLEI I ZDROWIA

z dnia 30 stycznia 1957 r.

w sprawie zasad współdziałania organów kolejowej służby zdrowia z organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Na podstawie art. 21 ust. 1 dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. Nr 37, poz. 160) zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w zarządzeniu określenie „teren kolejowy” oznacza tereny eksploatowane przez przedsiębiorstwo Polskie Koleje Państwowe wraz ze znajdującymi się na tym terenie budowlami i urządzeniami, jak również przez te przedsiębiorstwa resortu kolei, których pracownicy objęci są kolejową opieką lekarską.

§ 2. Kolejowa służba zdrowia przy wykonywaniu czynności z zakresu nadzoru sanitarnego na terenach kolejowych kieruje się ogólnie obowiązującymi przepisami oraz zarządzeniami Ministra Kolei wydanymi w ramach posiadanych uprawnień.

§ 3. 1. Kolejowa służba zdrowia wykonuje bieżący nadzór sanitarny na terenach kolejowych przy pomocy własnego aparatu.

2. Państwowa Inspekcja Sanitarna udziela niezbędnej pomocy w wypadkach, gdy kolejowa służba zdrowia nie może wykonać zadań określonych w ust. 1 własnym aparatem lub własnymi środkami.

3. Państwowa Inspekcja Sanitarna przesyła kolejowej służbie zdrowia wszystkie nie publikowane zarządzenia Głównego Inspektora Sanitarnego o charakterze ogólnym, które mogą dotyczyć wykonywania nadzoru sanitarnego na terenach kolejowych.

§ 4. 1. Kolejowa służba zdrowia ustala w porozumieniu z Państwową Inspekcją Sanitarną plan działalności w zakresie zwalczania i zapobiegania chorobom zakaźnym, pasożytniczym i zawodowym na terenach kolejowych i wykonuje ten plan przy pomocy własnego aparatu oraz ponosi odpowiedzialność za jego wykonanie. Przepisy § 3 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

2. Powiatowi inspektorzy sanitarni przesyłają okresowe wykazy zachorowań na ostre choroby zakaźne do zarządu służby zdrowia właściwej terenowo dyrekcji okręgowej kolei

państwowych. Ponadto Główny Inspektor Sanitarny (Zarząd Sanitarno-Epidemiologiczny Ministerstwa Zdrowia) przesyła okresową ocenę sytuacji epidemicznej w kraju do Centralnego Zarządu Służby Zdrowia Ministerstwa Kolei.

§ 5. Kolejowa służba zdrowia współdziała z Państwową Inspekcją Sanitarną w planowaniu i organizowaniu zabezpieczenia sanitarnego granic państwowych na kolejowych szlakach komunikacyjnych.

§ 6. Zabezpieczenie sanitarno-przeciwepidemiczne zorganizowanych masowych przejazdów ludności (podczas katastrof żywiołowych, repatriacji itp.) organizuje i wykonuje na terenach kolejowych kolejowa służba zdrowia pod kierownictwem Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

§ 7. 1. Kolejowa służba zdrowia prowadzi we własnym zakresie oświatę sanitarną na terenach kolejowych uwzględniając tematykę przewidzianą w ogólnym planie oświaty sanitarnej służby zdrowia.

2. Państwowa Inspekcja Sanitarna udostępnia kolejowej służbie zdrowia wzorce materiałów oświaty sanitarnej, a w miarę możliwości także materiały dla propagandy masowej.

§ 8. 1. Państwowa Inspekcja Sanitarna udostępnia kolejowej służbie zdrowia metody badawcze, stosowane we własnej pracy, oraz obowiązujące normy sanitarne.

2. Kolejowa służba zdrowia przy wykonywaniu zadań sanitarno-epidemiologicznych stosuje metody i normy określone w ust. 1.

3. Wojewódzcy inspektorzy sanitarni (inspektorzy sanitarni miast wyłączonych z województw), wyznaczeni przez Głównego Inspektora Sanitarnego w porozumieniu z Ministrem Kolei, sprawują nadzór fachowy nad metodami badań wykonywanych przez kolejowe stacje sanitarno-epidemiologiczne, stosując odpowiednio zasady ustalone w instrukcji nr 15 Ministra Zdrowia z dnia 3 maja 1954 r. w sprawie nadzoru naukowo-fachowego niektórych instytutów naukowych nad wojewódzkimi stacjami sanitarno-epidemiologicznymi (Dz. Urz. Min. Zdr. Nr 10, poz. 45).

4. Państwowa Inspekcja Sanitarna jest obowiązana umożliwić pracownikom kolejowej służby zdrowia branie udziału w organizowanych dla własnych pracowników kursach naukowych i doszkalających, konferencjach szkoleniowych, zjazdach naukowych itp.

5. Placówki naukowe podległe Ministrowi Zdrowia w miarę możliwości umożliwią kolejowej służbie zdrowia korzystanie z ekspertyz, konsultacji i pomocy naukowych, jeżeli prowadzenie odpowiednich prac badawczych przez kolejową służbę zdrowia nie jest możliwe lub celowe.

§ 9. 1. Powiatowi (miejscy, dzielnicowi) oraz portowi inspektorzy sanitarni na wniosek organów kolejowej służby zdrowia mogą wszcząć postępowanie przymusowe i nakładać kary pieniężne celem przymuszenia w wypadkach naruszania przepisów sanitarnych na terenach kolejowych.

2. Do wniosku o wszczęcie postępowania przymusowego organ kolejowej służby zdrowia załącza akta przeprowadzonego w danej sprawie dochodzenia.

3. Przepis ust. 1 nie ogranicza praw i obowiązków zwierzchników służbowych pracowników kolejowych w przedmiocie pociągnięcia pracowników do odpowiedzialności dyscyplinarnej za wykroczenia służbowe.

§ 10. 1. Centralny Zarząd Służby Zdrowia w Ministerstwie Kolei po upływie każdego roku przedkłada Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu informacje (sprawozdanie opisowe) o stanie sanitarno-epidemiologicznym na terenach kolejowych całego Państwa.

2. Zarządy służby zdrowia dykcji okręgowych kolei państwowych po upływie każdego roku przedkładają wojewódzkim inspektorom sanitarnym informacje (sprawozdania opisowe) o stanie sanitarno-epidemiologicznym na terenach kolejowych poszczególnych okręgów kolei państwowych.

§ 11. 1. Organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej przeprowadzają inspekcje na terenach kolejowych według planu uzgodnionego z właściwymi organami kolejowej służby zdrowia.

2. Inspekcja powinna być przeprowadzona w obecności

przedstawicieli kolejowej służby zdrowia i kierownika (jego zastępcy) kontrolowanej jednostki.

§ 12. 1. W nagłym wypadku organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej może przeprowadzić na terenach kolejowych inspekcję nie przewidzianą w planie (§ 11 ust. 1) w obecności kierownika (jego zastępcy) inspekcjonowanej jednostki kolejowej.

2. O przeprowadzeniu inspekcji i jej wynikach organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej obowiązany jest zawiadomić właściwy organ kolejowej służby zdrowia oraz przesłać mu do wiadomości odpisy wydanych zarządzeń pokontrolnych.

§ 13. Zasady współdziałania Państwowej Inspekcji Sanitarnej i kolejowej służby zdrowia w zakresie zapobiegawczego nadzoru sanitarnego na terenach kolejowych określi osobne zarządzenie.

§ 14. Przedstawiciele Państwowej Inspekcji Sanitarnej uczestniczą w naradach kolejowej służby zdrowia, poświęconych rozpatrywaniu podstawowych zagadnień z zakresu sanitarno-epidemiologicznego.

§ 15. Poszczególne organy kolejowej służby zdrowia i Państwowej Inspekcji Sanitarnej w zależności od szczebla organizacyjnego współdziałają i porozumiewają się według następujących zasad:

- 1) Minister Kolei (Centralny Zarząd Służby Zdrowia Ministerstwa Kolei) z Głównym Inspektorem Sanitarnym (Zarządem Sanitarno-Epidemiologicznym Ministerstwa Zdrowia);
- 2) zarządy służby zdrowia w dykcjach okręgowych kolei państwowych z właściwymi terenowo wojewódzkimi inspektorami sanitarnymi;
- 3) obwodowe przychodnie lekarskie kolejowej służby zdrowia z właściwymi terenowo powiatowymi (miejskimi, dzielnicowymi, portowymi) inspektorami sanitarnymi.

§ 16. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Kolei: *R. Strzelecki*

Minister Zdrowia: w z. *B. Kożusznik*

105

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 23 stycznia 1957 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Jezioro Gaudy” jezioro Gaudy oraz przylegające bagna, zabagnione łąki i lasy o łącznej powierzchni 318,78 ha, wchodzące w skład Leśnictwa Fabianka Nadleśnictwa Jeziorno i Leśnictwa Kamińiec Nadleśnictwa Stary Dzierżoń w Zarządzie Lasów Państwowych w Olsztynie, położone w gromadzie Różnowo, w powiecie suskim województwa olsztyńskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi: jezioro Gaudy o powierzchni 70 ha, bagna o powierzchni 61,23 ha, zabagnione łąki o powierzchni 10,62 ha i lasy o powierzchni 7,26 ha położone na terenie Leśnictwa Kamińiec i stanowiące jego oddziały: 83g, 66f, 67f, 83f, 85i, 86h, 87h, 84i, 85h, 84g, 84h według numeracji przyjętej w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres lat 1952 — 1961 oraz bagna o powierzchni 169,67 ha położone w Leśnictwie Fabianka i stanowiące jego oddziały:

51a, 53a, 60a, 61a, 63a, 64a, 198c, 202e według numeracji przyjętej w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres lat 1952 — 1961. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:20000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu ochrony miejsc lęgowych ptactwa wodnego i błotnego oraz w celu zachowania zespołów roślinności torfowiskowej.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) łowienie ryb w okresie od 1 marca do 30 września,
- b) wycinanie trzciny i sitowia oraz innej roślinności wodnej i błotnej,
- c) niszczenie gniazd, podbieranie jaj i piskląt wszelkich gatunków ptactwa,
- d) niszczenie lub uszkodzenie roślin,
- e) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych, z wyjątkiem usuwania drzew martwych, wywrotów i zło-